

GN.6821.3.6.2020

Sandomierz, dnia 19.05.2020 r.

DECYZJA

Na podstawie art. 1 i art. 8 ust. 1 i 6 ustawy z dnia 29 czerwca 1963 r. *o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych* (Dz. U. z 2016 r., poz. 703), oraz art. 104 i art. 107 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j. Dz. U. z 2020 r. poz. 256),

orzekam

uznać, że nieruchomość gruntowa oznaczona w ewidencji gruntów i budynków jako działka nr **300** o pow. 2,6466 ha, położona w miejscowości **Zawichost** w gminie Zawichost, stanowi **mienie gromadzkie**.

Uzasadnienie

Pismem GKRRiOŚ.6822.3.2020 z dnia 14.04.2020 r. które wpłynęło do Starostwa Powiatowego w Sandomierzu w dniu 17.04.2020 r. Burmistrz Miasta i Gminy Zawichost wystąpił z wnioskiem do Starosty Sandomierskiego o wydanie decyzji administracyjnej stwierdzającej, że nieruchomość gruntowa oznaczona w ewidencji gruntów i budynków działką nr 300 o pow. 2,6466 ha, obręb **Zawichost**, stanowi **mienie gromadzkie**.

Zgodnie z przepisem art. 8 ust. 1 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, starosta ustala, stosownie do przepisów art. 1 i art. 3, które nieruchomości stanowią wspólnotę gruntową bądź mienie gromadzkie. Zgodnie z treścią art. 1 ust. 2 i 3 ustawy, za mienie gromadzkie można uznać nieruchomości rolne, leśne i obszary wodne, położone na terenach wiejskich, które stanowią mienie gromadzkie w rozumieniu przepisów o zarządzie takim mieniem, jeżeli przed dniem wejścia w życie ustawy, były faktycznie użytkowane wspólnie przez mieszkańców wsi.

Decyzję o uznaniu za mienie gromadzkie wydaje się, biorąc pod uwagę stan nieruchomości istniejący w dacie wejścia w życie ustawy, tj. w dniu 5 lipca 1963 r., dlatego ma ona charakter deklaratoryjny, co oznacza, że rozstrzygnięcie wydane w trybie art. 8 ust. 1 poświadcza jedynie stan prawny nieruchomości istniejący w dniu wejścia w życie ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, t. j. na dzień 5 lipca 1963 r.

Mienie gromadzkie służyło i często nadal służy potrzebom ogółu mieszkańców byłej gromady, wchodzącej w jej skład wsi lub nawet okolicy, ale użytek ten ma charakter społeczny i publiczny. Służy mieszkańcom wsi i umożliwia realizację celów publicznych i społecznych. Przedmiotem majątku gromadzkiego przeznaczonego na cele publiczne mogły być zatem nieruchomości, ruchomości i prawa majątkowe, a własność przedmiotów należała do mieszkańców całej wsi, którym jednak nie przysługiwało prawo wspólnego użytkowania nieruchomości. Nieruchomościami takimi są grunty o charakterze użyteczności publicznej

jak: sołtysówki, kowalówki, działki szkolne, place publiczne, piaskownie, zwirownie, cmentarzyska, wodopoje itp.

W oparciu o zebrane materiały dowodowe wykazano, iż przedmiotowa działka wykorzystywana była na cele użyteczności publicznej, służyła potrzebom ogółu mieszkańców gromady, a zatem posiada charakter ogólnospołeczny.

Rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 29 listopada 1962 r. w sprawie zarządu mieniem gromadzkim oraz trybu jego zbywania (Dz. U. z 1962r., nr 64, poz.303) wskazuje, że mieniem gromadzkim jest mienie, które do dnia wejścia w życie ustawy z dnia 25 września 1954 r. o reformie podziału administracyjnego wsi i powołaniu gromadzkich rad narodowych (Dz. U. Nr 43, poz. 191) stanowiło majątek dawnych gromad jako majątek gromadzki, dobro gromady oraz inne prawa majątkowe. Istniejące do 1954 r. gromady, powstałe na mocy ustawy z dnia 23 marca 1933 r. o częściowej zmianie ustroju samorządu terytorialnego, posiadały osobowość prawną, zgodnie z art. 15 pkt. 3 w/w ustawy z 1933 r. były przedmiotem majątku, dobra gromadzkiego i innych praw majątkowych. Biorąc pod uwagę powyższe, dla ustalenia czy dana nieruchomość była w dniu 5 lipca 1963 r. mieniem gromadzkim, istotny jest stan prawny nieruchomości w okresie poprzedzającym tę datę, w szczególności czy nieruchomość należała do istniejących w okresie od 1933 r. do 1954 r. gromad jako jednostek samorządu terytorialnego, mających osobowość prawną i będących podmiotami praw i obowiązków.

W ewidencji gruntów i budynków gminy Zawichost, ujawniona jest w/w działka, do której wpisany jest władający na zasadach samoistnego posiadania Urząd Miasta i Gminy w Zawichoście. Nie stwierdzono istnienia księgi wieczystej, księgi hipotecznej, zbioru dokumentów ani innego przewidzianego prawem dokumentu z którego wynikałby tytuł własności całości lub części gruntu w/w działki.

Z wniosku Burmistrza Miasta i Gminy Zawichost jak również z oświadczeń najstarszych mieszkańców, załączonych do rozpatrywanego wniosku wynika, że wyżej opisana nieruchomość służyła pod potrzeby ogółowi społeczeństwa. Działka nr 300 jest to skarpa porośnięta drzewami z licznymi ścieżkami wydeptanymi przez mieszkańców, którzy skracają sobie drogę uczęszczając nimi do pracy, na przystanek autobusowy lub by zrobić podstawowe zakupy. Działka ta służyła mieszkańcom m. in. jako miejsce czynnego wypoczynku na świeżym powietrzu.

Wobec powyższego należy stwierdzić, że spełnione zostały przesłanki do uznania nieruchomości, oznaczonej w ewidencji gruntów i budynków gminy Zawichost działką nr 300 o pow. 2,6466 ha, za **mienie gromadzkie**, jako mające charakter użyteczności publicznej przed 1963 r. użytkowane wspólnie przez mieszkańców. Mienie gromadzkie stanowi część mienia komunalnego będącego własnością gmin.

Zawiadomienie o wszczęciu postępowania w sprawie uznania nieruchomości za mienie gromadzkie podano do publicznej wiadomości poprzez wywieszenie na tablicach Starostwa Powiatowego w Sandomierzu oraz Urzędu Miasta i Gminy w Zawichoście oraz zamieszczenie w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu. W wyznaczonym terminie do organu prowadzącego postępowanie nie zgłosiły się osoby, którym przysługują prawa rzeczowe do nieruchomości. Nie wniesiono również żadnych uwag.

Przedmiotowe mienie podlega dalszej regulacji w trybie art. 7 ust. 1 ustawy z dnia 10 maja 1990 r. *Przepisy wprowadzające ustawę o samorządzie terytorialnym i ustawę o pracownikach samorządowych* (Dz. U. Nr 32, poz. 191 z późn. zm.), bowiem z dniem 27 maja 1990 r. z mocy prawa stało się ono mieniem gminy, na obszarze, której jest położone, co wymaga jeszcze potwierdzenia wojewody w formie decyzji.

Biorąc pod uwagę stan faktyczny i prawny należało orzec jak w sentencji.

Niniejsza decyzja stanowi podstawę do dokonywania wpisów w księdze wieczystej oraz katastrze nieruchomości.

Pouczenie:

1. Zgodnie z art. 8 ust. 6 ustawy o zagospodarowaniu wspólnot gruntowych, decyzja podlega wywieszeniu na tablicy ogłoszeń Urzędu Miasta i Gminy w Zawichoście oraz Starostwa Powiatowego w Sandomierzu na okres 14 dni, a także zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej gminy i powiatu oraz w prasie lokalnej.
2. Na podstawie art. 127§ 1 i 2 oraz art. 129§ 1 i 2 w związku z art. 17 pkt. 1 *Kpa* od decyzji niniejszej przysługuje stronie prawo wniesienia odwołania do Wojewody Świętokrzyskiego w Kielcach za pośrednictwem Starosty Sandomierskiego w terminie 14 dni od daty doręczenia decyzji.
3. Zgodnie z art. 127a § 1 pkt 7 *Kpa* w trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu administracji publicznej, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania, przez ostatnią ze stron postępowania decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

STAROSTA
Marcin Piwnik

Sporządziła: Magdalena Pronobis

Otrzymują:

1. Urząd Miasta i Gminy w Zawichoście
ul. Żeromskiego 50
27-630 Zawichost
2. Ewidencja Gruntów i Budynków
3. a/a

